

SENHAL

1

MIRALLS D'ALTRES MIRALLS

Nou poemes grecs
Versions d'Enric Prat
A partir de les de Marguerite Yourcenar
Dibuixos de Carles Vivó

ALCEU

En estesa per terra els nostres enemics:
ara és el temps del vi, ara el temps de les noies.

(Citat a Atenea, *El banquet dels sofistes*, X, 430).

...Notre ennemi est couché sous la terre:

Voici le temps du bon vin et des filles...

(M. Yourcenar, *La couronne...* pàg. 68).

TEOGNIS

A CIRNUS

Els fols ploren pels morts. Plorem pels que envelleixen;
plorem la vida humana i els seus fràgils plaers,
i per la joventut, en un no-res marcida.
Ser vell, estimat Cirnus, és pitjor que morir.

(I, 525-526).

À CYRNUS

Les sots pleurent les morts. Pleurons ceux qui vieillissent;
Pleurons l'humaine vie et ses courtes délices,
Et la jeunesse, hélas, qu'un rien fait défleurir.
Veillir, mon cher Cyrnus, est plus dur que mourir.

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàgs. 119-120).

ANITE

UNA IMATGE D'AFRODITA

Aquest lloc prop del mar com cap d'altre s'esqueia
per posar-hi la imatge de qui un dia hi nasqué,
de les naus protectora. La tempesta s'encalma,
i el teu bronze lluent és reflectit per l'aigua.

(Antologia palatina, IX, 114).

UNE IMAGE D'APHRODITE

*Le lieu est bien choisi, Cypris, pour ta statue,
Près de la mer, ô toi sa reine, ô toi sa fille,
Protectrice des nef! La tempête s'est tue;
L'eau calme réfléchit ton beau bronze qui brille.*

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 290).

ASCLEPIADES DE SAMOS

EL RECER DELS AMANTS

En dia calorós un got d'aigua glaçat,
un vent fresc a l'estiu, la tebior del mar
quan l'hivern a la fi enretira el seu setge.
Però és més dolç el llenç que cobreix dos amants
ajaguts al sol tebi, que amb un mateix deler
es donen l'un a l'altre a Cipris en ofrena.

(Antologia palatina, V, 169).

LA CACHETTE DES AMANTS

Douce en un chaud midi une boisson de neige,
Doux au printemps les vents légers, les flots cléments,
Lorsque l'hiver enfin a levé son long siège.
Mais plus doux le manteau qui couvre deux amants,
Couchés sur le sol tiède, également épris,
Et se donnant l'un l'autre en offrande à Cypris.

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 302).

ANÒNIM

EPITAFI DE MISANTROP

Vaig morir sense fills, patint d'un únic mal:
que el meu pare al seu temps no hagués volgut fer igual.

(Antologia palatina, VII, 309).

ÉPITAPHE DE MISANTHROPE

*Je suis mort sans laisser de fils, et regrettant
Que mon père avant moi n'en eût pas fait autant.*

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 309).

TIMNES

TOMBA D'UNA ESTRANGERA

Filenis, l'estrangeira, es troba descansant
ací, en país grec, tan lluny del Nil patern.
No tinguis cap recança, tota fi és semblant;
hi ha un sol camí que mena cap al reialme etern.

(Antologia palatina, VII, 477).

TOMBE D'UNE ÉTRANGÈRE

*Philaenis l'étrangère en ce tombeau sommeille,
En pays grec, et non près du Nil paternel.
Femme, sois sans regret, car la route est pareille;
Un seul chemin conduit au royaume éternel.*

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 350).

DENIS EL SOFISTA

LA FLORISTA

Cada matí em demano, quan a la plaça seus,
si són els de les roses o els de l'amor, els preus.

(Antologia palatina, V, 81).

*Sur la place publique assise chaque jour,
Vends-tu des roses, belle, ou vends-tu ton amour?*

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 380).

ESTRATÓ DE SARDES

Els fronts daurats m'agraden, i els de color de mel,
i els de neu... Vull igual els ulls bruns i els ulls clars.
Però estimo com caps, semblants a un cel ombriu,
uns ulls negres brillants, plens d'ombra i plens d'esclat.

(Antologia palatina, XII, 5).

*J'aime les teints dorés, ou bien couleur de miel
Ou de neige... Les beaux yeux bruns, les beaux yeux clairs.
Mais je préfère à tout, pareils au sombre ciel,
D'étincelants yeux noirs pleins d'ombre et pleins d'éclairs.*

(M. Yourcenar, *La couronne*..., pàg. 385) .

RUFÍ

TOT CANVIA

L'amic dels nois que era, ara les noies vull.
Els colors naturals preo menys que les arts;
em lliuro a d'altres jocs, interpreto altres parts.
Un dia veureu, doncs, que el bell dofí escull
les prades per nedar-hi, i els cérvols que aleshores
provaran d'anar a péixer a les salades voreres.

(Antologia palatina, V, 35).

TOUT CHANGE

Moi, l'ami des garçons, j'aime aujourd'hui les filles.
Au beau teint naturel je préfère un beau fard.
Je joue à d'autres jeux et j'exerce un autre art.
On verra les dauphins paître sous les charmilles,
Et les grands cerfs, quittant leurs antiques foulées,
Se loger dans la mer sous les vagues salées.

(M. Yourcenar, *La couronne...*, pàg. 408).

Les versions franceses provenen del volum LA COURONNE ET LA LYRE, que Marguerite Yourcenar va donar a conèixer l'any 1979. Hi presentava traduccions fetes al llarg de molts anys de contacte directe amb les lletres gregues i que van acabar oferint un panorama de gairebé dotze segles d'aquesta literatura.

**A cura d'Enric Prat i Pep Vila
Girona, primavera del 1984.**

Dipòsit legal: GE - 620 - 1984
Edició de 75 exemplars.

Exemplar Nº 00062